"జ్యోతి'లో ' యనిభాస్కరుడి'గాపిలవబడ్డ ముళ్ళపూడి వెంకటరమణగారిచే ఓ కథ రాయి పాఠకులకు కానుకగా అందించుదామన్న మా ప్రయత్నం ఫలించలేదు. తే తప్పకుండా ఆయన కథను ప్రచురించి పాఠకులకు అందించాలన్న రికతో ప్రచురితమైన కథనైనా ఒకదానిని ప్రచురించుకునే అనుమతిని కో ప్పుడు అంగీకరించి సహకరించారు రచయిత. ఈ రచయిత కథలనుంచి కులకు జ్యోతి కానుకగా సమర్పించేందుకు యీ "కానుక' ను చిన కానుకేముంటుంది గనుక.'"

కానుక

పొద్దు వాటారినప్పటినుంచి మర్రిచెట్ల లోంచి ఊడలు ఊడలుగా దిగకారుతున్న చీకటి, చెలమైచెరువై చెలరేగిన యమునై సముద్రమై భూమినంతా ముంచివేసింది. ఆకాశమెత్తున ముంచేసింది. రాధ కంటి కాటుకలా కృష్ణుడువంటి నల్లపులా నందుడియింటి చల్లలా చిక్కబడింది.

చెట్టుకింద చీకటి మధ్య చితుకుల మంటలు కృష్ణుని మీద ఎర్ర పట్టు కండువాలా కదలాడుతున్నాయి. చీకటి చిక్కదనాన్ని చక్కదనాన్ని వెలుగెత్తి చాటుతున్నాయి. మంటలో ఊచ కాలుస్తున్న పన్న ముఖంమీద—అతని పక్కన ల్లాచెదురుగా పడివున్న వేణువులమీద ంచెంఅవతలగా బొత్తికట్టివున్న వెదుళ్ల ద వెలుగు నీడల భాషతో కావ్యాలు స్తున్నాయి.

ఇంక మూడు ఝాములుపోతే సప్తమి వారుతుంది. కృష్ణుడు పుట్టినరోజు స్తుంది. పాతిక పండగల నాడు పన్న ఆరంభించిన వేణు నిర్మాణం కా తెమలలేదు. రేపటికైనా సాధించి వేణువును ఆయనకు సమర్పిం . రేపివ్వలేకపోతే ఇంక ఈ జన్మ కివ్వలేడు.... వేళయిపోయింది.

"నాయనా, బువ్వ దినవే" అన్నాడు చిన్న గోపన్న వచ్చి. గోపన్న కీమాట వినపడలేదు.

అతని హృదయం బృందావనిలో ఉంది. అక్కడకు కృష్ణుడు వస్తాడు. వచ్చేవేళ యింది. అప్పుడే గోపికల అందెల రవళి వినిపిస్తోంది. గాజుల గలగలలు, నవ్వుల కిలకిలలు వినిపిస్తున్నాయి. ఇవతల పెదురు పొదలు సన్నగా ఈలవేస్తున్నాయి. ఈ ఉపశ్రుతులన్నిటినీ కలుపుకుని కొద్ది క్షణాలలో మోహన మురళీ రవళి వినవస్తుంది.

"ఎంత ఖర్చుపెట్టి భగవంతుని సేవించామన్నది కాదు ముఖ్యం. ఎంత హృదయపూర్వకంగా సేవించామన్నది ప్రధానం. తన ఇష్ట దైవానికి రుచి తక్కువ ఫలాలు ఎక్కడ సమర్పించేస్తానో అనే భయంతో ఎంగిలిచేసిన ఫలాలు ఫలహారంగా పెట్టిన శబరి ఆతిధ్యాన్ని ఆనందంగా స్వీకరించలేదా రాముడు? మనసు నిలకడలేకుండా చేసే పూజకు ఫలితమే ఉండదు. భగవంతునిపై పూర్తి నమ్మకముంచి సమర్పించిన కానుకే నిజమైన కానుక."

ముళ్ళపూడి వెంకటరమణ

గోపన్న ఎన్ని యుగాలుగా ుక్కడ చెట్లమాటున కూర్చున్నాదో అ కే తెలి యదు. ఆకులలో ఆకై, పువ్వుల్ పువ్వయి ఇసుకలో రేణువై, యమునలో ందువై స్తబ్ధంగా కూర్చుని కృష్ణ వ నాదాన్ని హృదయంలో పోసుకున్నాడు. పరిశుద్ధ మైన స్వరాలలో ఒక్కొక్క స్వరాన్ని మనసులో నిలుపుకుని దాని స్వరూపం దర్శించడానికి తపస్సుచేశాడు. దే మన స్సులో పదిలంగా దాచుకుని ప యున తన కుటీరానికి వచ్చాడు. కొత్త వె కోసి స్వరద్వారాలు వేసి, మనసులో స్వరాన్ని ఇందులో పలికించబోయాడు. స్వరం తన ఈ వేణువులో పలికితే ఇ కృష్ణ య్యకు కానుక ఇవ్వాలి. కాని ది పలక లేదు. పలికించాలని అతను ఎ వేల వేణువులోచేశాడు. తన ఉచ్ఛ్వ నిశ్వాసా లన్నీ వేణువుకు శ్రుతిచేయడాని ఉపయో గించాడు. జీవితకాలమే తక్కువ. ఒక జీవితానికి లెక్కదేలే ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాసాలు కొన్ని కోట్లు ఉంటాయి. వాటిని వృధా చేస్తే ఎలా? యమున ఒడ్డున పొదల చాటున దాగి కూర్చుని కృష్ణుడు మురళి విన్నప్పుడు అతను ఊపిరి బిగపట్టుకునే కాలం గడిపేవాడు. అక్కడ విదుప్ర చేసిన దానిని తనకొత్త వేణువును రించ డానికి ఉపయోగించేవాడు. తీరా రించే సరికి అది శ్రుతి శుద్ధంగా వినబడే కాదు. పైగా జీరబోయేది. లోపలేవన్నా నెలు లేచాయేమోనని గోపన్న ఎంతో శ్రద్ధగా లోపలకూడా నునుపు చేసేవాడు ఇక పట్టుకు వెళదాం అని లేచేసరికి దాని గొంతుక జీరపోయేది.

గోపన్న పూర్వం ఎన్నో వేణువులు చేశాడు. తృప్తిగా వాయించాడు. బాగానే ఉందనుకున్నాడు. కాని ఒక స్థాయి వచ్చాక అతనికొక ఊహపొంగి, వేణువును కిందపెట్టి సంగీతాన్ని ఊహించబోయాడు. ఊహించిన సంగీతాన్ని భావనచేసి, భావించిన దానిని అనుభవించి దర్శించేసరికి అతనికొక సత్యం తోచింది. సంగీతాన్ని అనుభూతికి తెచ్చుకోవడానికి జంత్రగాత్రాలను ఉపయోగించబోవడం అవివేకం. జలపాతాన్ని వెదురు గొట్టంలో ఇముడ్చడం పొరబాటు. సముద్రాన్ని పాల కడవలో ఇముడ్చడం తెలివితక్కువ.... ఊహాకందే సంగీతంలో పాటకందేది శత సహస్రాంశం వుండదు.

ఊహ సాగినకొద్దీ స్వరలత దిగంతాల వరకు వ్యాపించసాగింది. ఆకాశం వరకు వ్యాపించసాగింది. రోదసి అంతా నిండిపోసాగింది. క్రమంగా, ఓంకార జనితమైన స్వరార్ణవం తిరిగి ఓంకారమై భువనసమ్మోహనంగా భీకరంగా అద్భు

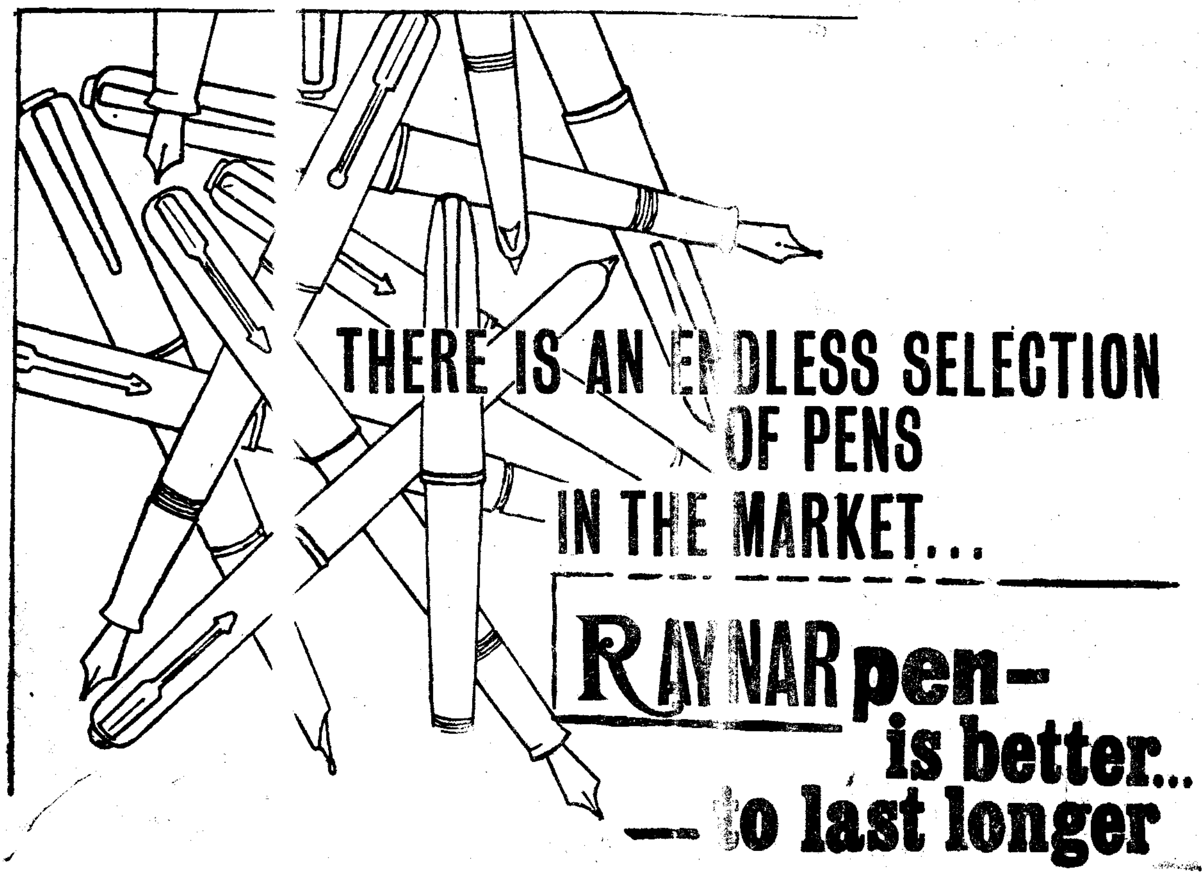

M s: RAYNAR PEN WORKS, GUNTUR-1

తంగా ఎరుక పడసాగింది. శ్రుత సంగీతంలా ఇందులో అపశ్రుతులు లేవు. అపశబ్దాలు లేవు, అన్ని వేదాంతాలూ, అన్ని సత్యాలూ అర్ధసత్యాలేనంటూ, తనలో భాగాలేనంటూ నిలచే అద్వైత సత్యంలా ఈ సంగీతంలో అపస్వరాలు కూడా శుద్ధస్వరాల, పూర్ణస్వరాల పక్కన నిలిచి, అందాలు సంతరించుకొని, అందంగా భాసించసాగాయి. ప్రతి అణువునా భగవంతుడున్నాడు, ప్రతి శబ్దంలోను సంగీతం ఉంది-అన్న వాక్యాల తాత్పర్యం అతనికి ఎరుకపడింది. గోపన్న అర్భక దేహానికిది దుర్భరమైపోయింది అతను ఊహించిన సంగీతాన్ని అనుభవించడానికి శక్తి చాలలేదు....అవయవాలన్నీ విలవిలలాడేవి. హృదయం బద్దలయిపోయే స్థితికి వచ్చింది. అందం, ఆనందం దగ్గరగా వస్తే ఇంత దుర్నిరీక్ష్యాలై దుర్భరాలై ఉంటాయని అతను ఊహించుకోలేదు. ఇప్పుడు గ్రహించి కూడా తప్పించుకోలేడు....

అతన్ని ఆ స్థితినుంచి ఐహిక స్థితికి తెచ్చి కాపాడినది-కృష్ణుడి మురళి....అది విన్న క్షణాన అతడు ముగ్ధుడైపోయాడు. ఆ స్థితిలోకే మేలుకున్నాడు. తన ఊహకు అందిన దానికన్న గొప్పదీ, ఆకళింపు చేసుకుని అనుభవించడానికి సులువైనదీ అతనికి ఆనాడే వినిపించింది. నాటినుంచి ప్రతినిత్యం కృష్ణుడు ఎక్కడికి వెళ్తే అక్కడికి వెళ్ళి, మురళి వినేవాడు. కొత్తల్లో కొన్నాళ్ళు గోపకాంతలు కంగారుపడ్డారు. తరవాత అతన్ని ఒక గోపుగా చెట్టుగా జమకట్టేశారు.

ఇంత మోహనమైన సంగీతాన్ని కృష్ణుడు ఒక వెదురుముక్కలో ఎలా ఇమిడ్చాడా అని గోపన్న ఆలోచించాడు. ఒకసారి అతని ఇంటికి వెళ్లి ఆ మురళిని ఎత్తుకువచ్చాడు. యమున ఒడ్డుకువచ్చి, చెంగుచాటునుంచి మురళి తీసి వాయించాలనుకునేసరికి అది కనబడలేదు!

మాయదారి కృష్ణుడు .... గజదొంగ దగ్గర నేను దొంగతనమేమిటి అనుకున్నాడు గోపన్న.

కాని గజదొంగ ఆ సాయంత్రం కనబడి "గోపన్నా, నా మురళి తీసుకుపోయావుకదూ....పోనీ ఇంకొకటి చేసిపెట్టు' అన్నాడు నవ్వి.

గోపన్న తెల్లబోయాడు.

ఆ మర్నాటినుంచి వేణు నిర్మాణం ఆరంభించాడు గోపన్న. ఆరంభించిన నాటినుంచి అతనిలో కొత్త శక్తి, కొత్త చైతన్యం మేల్కొన్నాయి. తన చేతులలో రూపు దిద్దుకుంటున్న మురళి-రేపు మాపటికి కృష్ణుడి హస్తాలను అలంకరిస్తుందని ఆయన అందులోకి జీవాన్ని ప్రతిపాదిస్తాడని అనుదినం ఆశపడుతూ ఆనందిస్తూ మురళిని రూపొందించాడు. ఆయన పెదిమ ఆనేచోట, వేళ్లు ఆనేచోట మురళి కఠినంగా ఉండి నొప్పించకుండా ఉండేందుకు ఆయా ప్రాంతాలను తన చేతులతో అరగదీశాడు.

With the Best Compliments from :

ANDHRA POLYTHELENE INDUSTRIES

Manufactures of :- POLYTHENE LAYFLAT TUBES, SHEETS IN ROLLS BAGS, AND PLASTIC MOULDED ITEMS

Sales Depot :
5-5-689/2, Goshah Mahal
HYDERABAD-12
Phone : 57140
Res : 37774

Office & Factory :
GUNJ,
BHONGIR (S C. Rly)
(Dist. NALGONDA) A. P.

Specialists : DUPLEX COFFEE FOLDING BAGS

మురళి సిద్ధంకాగానే శ్రుతి చూశాడు. గుండె బద్దలయినంత పనయింది. అది శ్రుతి శుద్ధంగా లేదు. పైగా జీర, రెండు మూడు వేణువులు పలికినట్లుంది. కృష్ణుడు ఊదుతాడన్న ఆనందంలో దానికి ఒళ్ళు పులకరించిందా?....

గోపన్న అది పడేసి మరోటి చేశాడు. అదీ అంతే.

మర్నాడు వెదురు చాలా తెప్పించాడు. పది పన్నెండు చేశాడు. ఒక్కొక్కటీ ఊది చూడటం, నచ్చక పారవెయ్యడం.

'నీకు వేణువు ఇవ్వందే నా ముఖం చూపను కృష్ణయ్యా' అనుకున్నాడు. నాటి నుంచి ఇదే పని పెట్టుకున్నాడు. సాయం కాలం బృందావనివేపు వెళ్ళి వేణుగానం వినటం, ఉదయాస్తమానం కొత్త వేణువులు చెయ్యడం.

ఊళ్ళోవాళ్ళంతా ఇది వింతగా చెప్పుకున్నారు. కొత్తలో మెచ్చుకున్నారు. తర 'త ఆ సంగీతం పిచ్చి వదిలిందనుకుంటే ాళ్ళి ఈ పిల్లంగోవి పిచ్చి పట్టింది గావాల ని నవ్వుకున్నారు. తరవాత నవ్వారు.

గోపన్న పనికిరావని పడేసిన వంద ాది వేణువులను కొత్తలో గొల్లపిల్లలు సుకుపోయేవారు. తరువాత అతనికి యం వేసింది– వాటిలోపేదన్నా కృష్ణయ్య గ్గరకు పోతుందేమోనని. అందుకని సిన వేణువులన్నీ పాకలో అటకమీద దేసేవాడు.

యమున ఒడ్డున గోపన్న పాక, ాక పక్కన పందిరికింద వెదుళ్లు. చెట్టు ంద కొలిమిచూసి ఊళ్లో జనం హేళన శారు– 'గోపన్నా! ఏకంగా పెద్ద కలప కాణం పెట్టరాదూ?.... వ్యాపారం చేసి ట్టూ వుంటుందీ' అని.

గోపన్నకి నవ్వానికి నవకోడానికీ ాడా తీరికా, కోరికా, ఓపికా లేవు.

పాతికేళ్లు గడచిపోయాయి. కృష్ణయ్య పెద్దవాడయ్యాకు బృందావనికి రావడం లేదు. పట్నవాసం మనిషైపోయాడు. రా కీయాల్లో తిరుగుతున్నాడు. అయినా కృ ష్టాష్టమి వెళ్లిన ప్రతి నవమి నాడు గో పన్న కొత్త ఉత్సాహంతో కొత్తవేణువు ఆ ంభిస్తూ, 'పైసారి పుట్టినరోజుకేనా ప ాలి' అనుకొనేవాడు. పుట్టినరోజు వ ్చది– వెళ్లేది. వేణువుమాత్రం కుదిరేది కా ు. ఏమిటో ఆ జీర– ఎవరో వెక్కి రి ్తున్నట్టు.... ఏదో శాపం ఉన్నట్టు....

* * *

'నాయనా బువ్వదినవే....' అన్నాడు చిన్న గోపన్న.

తండ్రి వాడివంక చూశాడు. జాలి ే ంది. తల్లిలేని బిడ్డ. తండ్రి వుండీ లేని ి ్డ. ఆ వయసుకి వాడే రోజూ ఇంత గం జి కా చి పెడుతున్నాడు. వాడి ఉప్పటా ముచ్చటా వాడే చూసుకుంటు న్ ాడు. అదీ మంచిదే అయింది.

With

best Compli ents

from :

S IR ENGINEERING COMPANY

141, Ra trapathi Road, SECUNDERABAD A. P.

Grams : 'TRISTAR'

Phone : 75134

DISTRIBUTORS/DEALERS/STOCKISTS

For

'ENGLISH ELECTRIC SWITCH GEAR'

'ESCORTS HEATING ELEMENTS'

'EASUN CIRCUIT BREAKERS'

'M-SEAL CABLE JOINTS'

IN

ANDHRA PRADESH

రేపు అష్టమి వెళ్ళిన నవమినాటినుంచి, నాయన లేడని బెంగటిల్లుతాడన్న బెంగ లేదు. ఎవరికి వారే యమునా తీరే....

"బువ్వదింటాలేగాని, రేపు కిష్టయ్య పుట్టిన రోజు .... నువ్వు నందయ్యగారి లోగిలికెళ్లి ఎవరూ చూడకుండా ఇది కిష్టయ్యకిచ్చి — మా నాయనిచ్చిరమ్మన్నాడిని చెప్పి రావాల" అన్నాడు గోపన్న.

"బువ్వదిను మరి'' అన్నాడు బిడ్డడు.

గోపన్నకి ఎందుకో వాణ్ని చూడగానే బాలకిష్టయ్య గుర్తుకొచ్చాడు.

అటూ ఇటూ బెరుగ్గా చూసి గబుక్కున వాణ్ని దగ్గరికిలాక్కొని గాఢంగా ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

బుల్లాడికిది కొత్త .... వాడు తెల్లబోయి చూసి బుగ్గ తుడుచుకున్నాడు. "బువ్వదిను మరి" అన్నాడు.

"మురళి పట్టికెళ్తావా....?"

"నువ్వలాగే అంటావు, పొద్దుటేలేమో ఇది బాగాలేదు ఒద్దులే అంటావు,"

"అనను. ఈసారి చేసేదిబాగుంటదిలే. అయినా సూడనుగా'! అన్నాడు గోపన్న నీరసంగా నవ్వి.

"బువ్వదిను మరి" అన్నాడు చిన్న గోపన్న.

* * *

మర్నాడు ఉదయమే గోపన్న కొడుక్కి తలంటి నీళ్ళు పోశాడు. సాంబ్రాణి ధూపమేసి జుట్టు ఆరబెట్టాడు. చిక్కు దీశాడు. వదులుగా కొప్పు ముడేసి పూలు తురిమాడు. పట్టు కండువాతీసి పంచె కట్టాడు. మరోటితీసి దట్టీచుట్టాడు. కస్తూరి తిలకం దిద్దాడు. కాటుకదిద్ది, దిష్టి తగలకుండా బుగ్గన చుక్క పెట్టాడు, నెమలీకల పీపనలోంచి ఒక కన్ను తీసి కొప్పున పెట్టాడు.

చిన్నగోపన్న కి పరస బొత్తిగా నచ్చలేదు. ఎన్నడూ లేని పనులు చేస్తున్నాడు అయ్య. వాడి కెందుకో గుబులేసింది, కంట నీరు తిరిగింది. జాలిగా నాయన వంక చూశాడు, ముస్తాబు ముగించిన గోపన్న తృప్తిగా ఒకసారి కొడుకును చూశాడు.

క్షణంలో నిర్విణ్ణుడై పోయాడు. ఇదేమిటి బాలకృష్ణుడు .... గోపాలకృష్ణుడు ...ఇక్కడికి .... ఎందుకొచ్చాడు? తాను ఏనాడో ఎత్తుకొచ్చిన వేణువు కోసమా?

గోపన్న తేరిపార చూశాడు, సందేహం లేదు – కృష్ణుడే. అప్రయత్నంగా చేతులు జోడించి దండం పెట్టాడు. ఒక్కసారిగా కన్నీరు కట్టలు తెంచుకుంది. అది దుఃఖమో, ఆనందమో.

"ఏందే అయ్యా" అంటూ బారున వచ్చి కౌగలించుకున్నాడు కొడుకు. తండ్రి దండం పెట్టేసరికి వాడికి ప్రాణం కంగారు పెట్టేసింది.

అన్ని రకముల బ్లాకులకు

శ్రీ లక్ష్మి ఎంటర్ ప్రైజెస్

కాశేశ్వరరావు రోడ్, గవర్నరు పేట, విజయవాడ-2

Phone : 77869

గోపన్న ఉలికిపడి కళ్ళు తుడుచుకున్నాడు. "దేవుడికి దండం పెట్టానురా' అన్నాడు, "ఏదీ .... మురళీదీ ....' అంటూ అటూ యిటూ చూశాడు. కనబడ లేదు.

"అటక మీదెట్టాను. రాతిరి ఎలకలొస్తే...." అన్నాడు చినగోపన్న భయపడుతూ.

"ఆః ఎంత పన్జేశావురా బాబూ...." అన్నాడు గోపన్న. ఎలకలుండేదే అటక మీద అని తెలిసి అక్కడ పెట్టడమేమిటని కేకలెయ్యబోయాడు గాని మనస్కరించ లేదు.

అటకమీద కెక్కి చూశాడు. అక్కడ తను పనికి రావని పడేసిన వేణువులు గుట్టలుగా వున్నాయి. అందులో ఏది కొత్తది? ఏది మంచిది?

గోపన్న ఆ వేణువులన్నీ కిందకు దించాడు.

ఒక్కొక్కటీ తీసి వూది చూడసాగాడు.

"ఇదీ కాదు"

"ఇదీ కాదు...."

"ఇది కాదు...."

ఇటువేపు గుట్ట తరుగుతోంది. అటువేపుది పెరుగుతోంది. కాలం తరుగుతోంది.

మధ్యాహ్నం భోజనం వేళ వచ్చింది వెళ్లింది. గోపన్న "నేతి నేతి" అనుకుంటూ వేణు పరీక్ష సాగిస్తూనే వున్నాడు.

చిన్న గోపికి తండ్రిని పలకరించేందుకు సాహసం చాల లేదు. వాడూ అలాగే కూర్చున్నాడు. చెమటకి కస్తూరి బొట్టు కరిగిపోయింది. కాటుక చెరిగిపోయింది. పూలు వాడిపోయాయి. వాడి సంతోషం, ఉత్సాహం చెమ్మదిరిగాయి. అన్నం తిననందువల్ల నీరసంకూడా కలిగింది.

కాని, గోపన్న ఇవేమీ గమనించే స్థితిలో లేడు.

ఇది కాదు.

ఇదీ కాదు....

ఇన్ని వేణువుల గుట్టలో ఎక్కడో సత్యమైన కొత్త వేణువు దాగి వుంది.

అది సత్యమైనదేనా?

....ఏమో .... గోపన్నకి తెలియదు. పరీక్షించి చూడలేదు. అయివుంటుందనీ, అయితీరాలనీ....

* * *

పొద్దువాటారింది. చీకటి చిక్కబడింది. చిన్న గోపన్న దీపం వెలిగించాడు.

"నాయనా, చీకటి పడిపోతోందే. పుట్టింరోజు పండుగయిపోతుంది" అన్నాడు జంకుతూ. గోపన్న తల ఊచాడు. ఇక రెండే రెండు వేణువులు మిగిలాయి. ఒకటి చూశాడు.

ఇదీ కాదు.

Hearty Diwali Greetings

Madras Enamel Works Ltd.

Manufacturers of Vitreous Enamel SignBoards & Wares

65, SYDENHAMS ROAD,

MADRAS-3

ఇక ఒక్కటి మిగిలింది. ఇదేనా.... ఏమో .... ఉదయంనుంచీ వెతుకుతున్నది మంచిదికాక, కానందువల్ల ఈ గుట్టలో పడిపోయిందేమో, ఇప్పుడు మిగిలింది, ఒకప్పుడు పనికిరాదని తాను పడవేసిందేమో....

చివరి మురళిని పరీక్షించడానికి గోపన్నకి ధైర్యం చాలలేదు. సత్యం తెలుసుకొని చనిపోగల శక్తి లేదు. మళ్ళీఇంకో ప్రయత్నం చేసే ఓపిక లేదు. వ్యవధీలేదు.

"ఇదే" అన్నాడు దీనంగా.

"మాధవా!" అన్నాడు కుర్రాడు.

"ఒద్దు....లగెత్తు .... కిష్టయ్య చేతికియ్యి. ఆయనే చూస్తాడు. ఆయనే చెబుతాడు" అన్నాడు గోపన్న.

కుర్రాడు ఇంక ఆగలేదు. పుల్లీ తండ్రి మనసు మారేలోపల పారిపోవాలనుకున్నాడు. చీకట్లోకి పరుగెత్తాడు.

* * *

పాతిక సంవత్సరాల గాలివాన వెలిసింది

గోపన్న నీరసంగా మేను వాల్చాడు. పూర్వం ఊహా సంగీత ప్రపంచంలోకి తొంగిచూసినపుడు కూడా ఇలాటి నిస్త్రాణే కలిగేది. ఇవాళా అదే.

తాను పని ముగించాడా....భగవంతుడికి సరియైన శ్రుతిశుద్ధమైన వేణువుపంపాడా.

ఇన్ని సంవత్సరాలు కృషిచేసి ఇన్ని వేల పరీక్షలు జరిపి, చివరికి పంపిన వేణువును పరీక్షించుకోలేదు. అది కృష్ణయ్యకే వదిలేశాడు. శ్రుతి సరిలేకపోతే ఆయనే సరిచేసుకొంటాడు.

అయినా శ్రుతి శుద్ధంగా ఉందో లేదో నిర్ణయించేజ్ఞానం తనకు ఉందా....సరిచేసే శక్తి ఆయనకు లేదని తనుఅనుకొన్నాడా?

గోపన్నకు నవ్వొచ్చింది....

ఎంత పొరబాటు....పాతికేళ్ళ పొరబాటు....ఒక జీవితం పొరబాటు. ఆయన అలుగుతాడా....అలగడు. నవ్వుకుంటాడు. వెర్రిగోపన్న అనుకొంటాడు. అనుకొని మురళిని తన పెదిమల దగ్గర ఉంచుకుంటాడు. శ్రుతులన్నీ దాచుకున్న బొజ్జలోంచి ఓంకారానికి మూలస్థానమైన నాభిలోంచి మంగళగళంలోంచి మధురాధరాలలోంచి....

వెన్నా పాలూ ఆరగించిన మధురాధరాలలోంచి, రాధాధరాలను పవిత్రం చేసిన మధురాధరాలలోంచి జీవం వచ్చి తన వేణువులో ప్రవేశిస్తుంది....

తన పక్కనున్న వేణువులోంచి సన్నటి చక్కటి స్వరం నెమ్మదిగా ఇవతలకి రావడం, వచ్చి తన చెంప నిమరడం గమనించాడు గోపన్న.

ఇదేమిటి! తను పనికిరాదనుకున్న మురళి....

ఇంకో క్షణానికి ఆ పక్క మురళి ఉత్తరార్ధానికి ఇటుపక్క మురళి మేలుకున్నాయి. మరి కొద్ది క్షణాలలో ఆ కుటీరంలోని సహస్ర వేణువులూ భువన మోహనంగా గానం చేయసాగాయి. గోపన్న లేచి కూర్చున్నాడు. భ్రమరాన్ని చూస్తున్న కీటకంలా దశదిశలా పరిభ్రమించాడు. అన్ని వేణువులూ పాడుతున్నాయి. అన్నిటిలోను అలనాటి బృందావన కృష్ణుడి మోహన గానమే. అన్నీ శ్రుతి శుద్ధంగా ఉన్నాయి. అసత్యమైన వేణువు లనేలేదు. భగవంతుడికి ఉపయోగపడని వేణువేలేదు....

గోపన్న విభ్రాంతుడైపోయాడు.

నీరసంగా ఆనందంగా మేనువాల్చాడు. సహస్ర వేణు నాదస్వరార్ణవంలో — సాక్షాన్మహావిష్ణువైతేలుతున్నాడు....

వేణుగానం ముగిసిన కొద్ది క్షణాలకు అంతకన్న మధురమైన అడుగుల సవ్వడి వినబడింది. చిన్న గోపన్న వచ్చివుండాలి.

ను పంపిన మురళి మంచిదో కాదో స్తాడు. ఈ సత్యం ఇక తెలిసినా మానినా కటే. అంతకన్న గొప్ప సత్యాన్ని గ్రహించాడు గోపన్న.

గోపన్న నెమ్మదిగా కళ్లు తెరిచాడు. గుమ్మంలో బాలకృష్ణుడు.

పట్టుపంచ పట్టుకట్టీ కస్తూరిబొట్టు ంగన చుక్క సిగలో పింఛం....

"నువ్వే వచ్చావా కిష్టయ్యా...." ంటూ లేచి కూర్చుని చేతులు జోడించాడు గోపన్న.

"అయ్యా అయ్యా, కిష్టయ్యా నీ మురళి వాయించాడే. నాకు బువ్వపెట్టాడు. క్కడ ముద్దెట్టుకున్నాడు. అయ్యా మరేం ష్టయ్య నీ మురళి వాయించేవాడే, కానీ రే....ఎంత వాంచినా ఏమీ వినబడలే. అస్సలు పాట రాలేదే....కాని కిష్టయ్య ంచోడు, నన్నిక్కడ ముద్దెట్టు....

గోపన్న తల పక్కకు తిప్పి గదినిండా కివున్న వేణువులను చూశాడు.

ఇంతసేపూ గానంచేసి అలసిపోయిన వేణువులవంక ఆప్యాయంగా సగర్వంగా చూసి ఒకటి తీసి ముద్దుపెట్టుకున్నాడు గోపన్న.